

VÝPISKY Z VERŠŮ MÍLY TOMÁŠOVÉ

Listuji v útlé knížečce paní Míly Tomášové a opisuji si její moudrá slova:

"Já vím, že miluješ mne v srdce hloubi,
i kdybys stotisíckrát říkal: ne.
Vždyť duše Tvá se s mojí odedávna snoubí,
ba část je duše mé.

A proto trpělivě čekám - nemám hněvu.
Až zvadne půvab láskám přechodným,
až srdce Tvé se ke mně zcela zvedne v zpěvu,
mým dechem skolébán, pak budeš jenom mým."

Míla Tomášová: Průzračný svět - v roce 1944 (bylo jí 24 let)

A ještě:

"Život je krásný vždy,
i když je šedý,
na tom však záleží,
jak kdo naň hledí."

(1940)

A jen kousek z jiného poznání:

"Radostí nezměrnou září
každický kamének malý,
lísteček střepinka, vše co zříš....

... sám ve Všem jsi,
když všechno opustíš."

... a ještě listuji...

POZNÁNÍ

V naprosté Jednotě nic není k úžasu.
To, co tu je, bylo zde od Časů.
Nenajdeš novoty,
vše je tak prosté:
Z všech věcí Prázdnoty
Strom poznání roste.
Nikde bys nenašel,
co by sis ještě přál.
Jsi jako mrtvý král,
který vše vykonal.

(1958)

... a nad tímto jsem se dlouho zastavil a také mnoha hledačům tajemna opsal první sloku...

Nepěstuj pohroužení
v "duchovním snění" -
nic z toho není
jen pocit výjimečné osobnosti.

Ty nutně potřebuješ sebeanalýzy
a bdělost nad sebou, jež často tobě mizí.
Vědomí Své - místo moudrosti cizí
a žítí Jednotu, ne plouti do mnohosti.

(1947)

... a snad ještě...

V korunách buků tiše krása chví se.
Obláčky bílé, radost nadýchnutá!
Obloha modrá, hluboká jak nitro.

Kde je Tvé srdce, které na mém bilo -
a kde je srdce mé?
Spolu se zastavilo
v úderu jediném.

(1944)

... a nyní poslední, symbolicky poslední...

PODÁNÍ RUKOU

Je to tak prosté, jednoduché, že víc už ani nelze,
když z Jednoty se díváš, či jen víš, či Ne-víš.
Je to tak dobré, průzračné, svobodné,
přirozené Bytí.
Zlatý věk bez viny zapomnění Boha,
počátek Slova.

Veliká pokora je potřeba k vzdávání se
i milosti a lásky Boží - bez smrti není vzkříšení.
"Vzdát se Boha pro Boha," jak říká Eckhart.
Pak Syn vejde k Otci, átman do brahma.
Pak se ti to podaří. Jen tudy vede Cesta.

Pak bude "jak nahoře, tak dole",
jak hlásá deska Herma Trismegista.
Boží vůle "jako v nebi, tak i na zemi".
Jediný zářící ve "vrženosti do Bytí i do světa".

Pak budeš vlnou v oceánu Bytí,
ne rybou ve vodě, oddělenou jednotkou.
"Voda a vlny, ne voda a ryby." (koán)
A cokoli bude ve vůli Boží konáno,
vždy si jen "Bůh ohně půjde pro oheň". (koán)

Dříve jsi ve dvojnosti myslel a díval se
na své i Boží dění,
nyní však světlo vědomí z dvojnosti své
do vědomí Jednoty (ne Jeho), ale Té,
kteráž je, přesuň.
Toto je mystické přemístění světla.

Dříve jsi svět i Boha vnímal dvěma očima,
nyní oko jedno, "třetí" - Vhled -
tu bude ne "zírat", ale "vědět".